

Naar Mindretallet desuagtet ikke kan stemme for Lovforslaget, er Begrundelsen følgende:

Ved det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag etableres en Forskel mellem Dommerne, som Mindretallet maa finde afgjort uheldig. Skal dernæst en saadan Grænse endelig drages, bør den efter Mindretallets Opfattelse trækkes saaledes, at Landsdommerne medtages.

Det er af største Betydning for Retsudviklingen her i Landet, der afgjort tenderer imod at lægge stedse flere af de vigtigste Afgørelser i Landsrettens Haand, at der skabes Motiver for den Dommer, der efter sine Evner og Tilbøjelighed føler sig mere tiltrukket af Gerningen i Landsretten end i Højesteret, til at forblive i Landsretten. Afdelingsformændenes særlig Nævningetingenes Formands Gerning i Landsretten er efter Mindretallets Opfattelse fuldt ud saa betydende som den enkelte Højesteretsdommers, særlig saa længe offentlig Votering ikke er indført. Det vilde derfor være en betydelig Værdi, om Dommere, der har vist særlige Evner for disse Pladser, kunde bevares paa dem.

Endelig maa Mindretallet fremhæve, at en Ordning, hvorved Landsdommerne i Modsætning til Dommerne ved Underretterne bevarede deres fulde Embedsindtægt ved Afskeden, vilde, sine andre Ulemper til Trods, have det Fortrin, at den vilde indeholde et Motiv for Underdommere til at søge ind i Landsretten, hvorved der utvivlsomt vilde kunne tilføres Landets øverste kollegiale Domstole et Element af stor Værdi, et Element, der efter den sagkyndiges Opfattelse er for svagt repræsenteret for Tiden. Neppe mange Underdommere vilde vove at forsøge Prøvevoteringen i Højesteret uden at have den forudgaaende Opøvning gennem Arbejdet i Landsretten. Den Ordning, der nu skabes, rummer derfor efter Mindretallets Opfattelse store Ulemper uden at give nogen af de Fordele, som en Ordning, der omfattede Landsrettens Dommere, kunde give.

Mindretallet har imidlertid ikke kunnet

finde tilstrækkelig Tilslutning til disse Tanker og har derfor undladt at stille Ændringsforslag, men maa da med Hasle og Parkov stemme imod Lovforslaget.

Et andet *Mindretal* (Vagn Bro og Christensen [Høng]) har i Udvalget arbejdet for en Ordning, hvorefter Landsdommere faldt ind under Ændringsforslag Nr. 2, subsidiært for en saadan Overgangsbestemmelse, at de før Lovforslagets Fremsættelse ansatte Landsdommere faldt ind under samme Ændringsforslag.

Da disse Synspunkter imidlertid ikke har vundet tilstrækkelig Tilslutning, og da Mindretallet maa erkende, at ikke helt de samme Hensyn gør sig gældende for Landsretterne som for Højesterets Vedkommende, ønsker Mindretallet dog ikke at stille Ændringsforslag.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af et *Flertal* (Bjerring, Bomholt, Vagn Bro, Brorsen, Christensen [Høng], Hartvig Frisch, A. M. Hansen, Knud Hansen, N. P. Nielsen, Hans Rasmussen, Steen og Hans Jacob Sørensen), tiltraadt af *Justitsministeren*:

1) Til Paragraffen føjes:

„Som nyt 3die Stykke tilføjes:
„For Dommere, der før deres Ansættelse som Statstjenestemænd har haft Ansættelse med fuld Beskæftigelse som privat antagen Fuldmægtig hos Amtmand, Dommer eller Politimester, regnes Pensionsalderen fra det Tidspunkt, da den paagældende i 7 Aar efter sit fyldte 35te Aar har været ansat i en af de nævnte Stillinger.“